

Camperolades

Quan cap al final dels anys 90 es va desdoblar la carretera comarcal C-260 (de Besalú a Roses), l'Ajuntament de Castelló d'Empúries va aprofitar l'avinentesa per asfaltar un vell camí rural paral·lel a la via ràpida, anomenat «Camí de la Fanguera del Merdoset», que unia els camps entre Empuriabrava i Santa Margarida fins quasi arribar a l'antic Cortal de la Rajoleria, que durant molts anys havia assolit glòria gastronòmica a les ordres d'en Joan Viñas i la Rosa Maria Garrido amb el nom de La Llar. Un dels arguments que justificaven la inversió era que la via ràpida s'havia convertit en un perill per als ciclistes i si l'Empordà s'havia de promocionar com a destinació cicloturística, calia oferir seguretat als amants de les dues rodes, un col·lectiu al qual, amb tota modèstia, he decidit sumar-me des de fa alguns anys, tot fent, quasi a diari, un recorregut d'uns 11 quilòmetres d'anada i tornada entre el centre de Roses i Empuriabrava (fins al riu Muga), passant precisament per l'esmentat camí.

Quasi sempre, almenys des que jo en soc usuari, la renovada «via» estava impecable, excepte algun excrement de cavall que òbviament els genets no s'aturen a recollir (fins que alguna autoritat digui el contrari, és clar). Però res que la meteorologia no s'hagués encarregat de netejar més aviat que no pas tard. Fins a primers de desembre de l'any passat. De sobte, un dia el camí apareix convertit en un fangar, amb un gruix superior als tres centímetres, com si hagués volgut fer honor al seu nom. Resulta que un pagès havia volgut adobar els seus camps i no va poder evitar l'estropici. Estant segur que ho vindrien a netejar aviat, vaig reduir la velocitat del meu bicicle, però sense poder evitar reliscar almenys un parell de vegades. Quan uns dies més tard, en què la humitat matinera s'encarregava de mantenir la pista ben lliscant per fer-me patinar, estava igual, vaig decidir publicar una foto a Facebook per veure si algú feia alguna cosa. Carai, si va fer –tot seguit em va sortir un bestiola a dir que «Els pagesos hi eren abans que els turistes!» i que «a qui no li agradi que se'n vagi a un altre lloc. A mi em molesten els turistes que embruten la Rubina i entren en propietats privades.»

Òbviament, aquesta mai no pot ésser l'actitud. Els temps canvien i amb ells els hàbits i drets. Si cap ciclista hagués caigut i s'hagués fet mal per culpa d'aquell fangar, a l'Ajuntament de Castelló li hauria caigut el pèl. I no hauria costat tant netejar l'adob que al pagès li va caure sobre aquells 500 metres d'una via que per molt que digui un incívic, ara és compartida entre agricultors i esportistes i que per tant s'ha de fer servir amb responsabilitat i respecte envers els altres usuaris.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/02/27/camperolades/898284.html?utm_source=rss